

Κτηματολόγιον τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης Σπηλαιωτίσσης ἐν τῷ ὄρει τοῦ Τίμτζου.

Θεῖφ καὶ βασιλικῷ προσκυνητῷ ὀρισμῷ τὴν ἀπογραφικὴν ἐξίσωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ θέματος Βολεροῦ Στρυμόνος καὶ πόλεως Σερρών ποιοῦμενοι, καὶ ἕκαστον τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένων οἰκημάτων μοναστηριακῶν, προσώπων ἀρχοντικῶν, στρατιωτικῶν, χρυσοβουλλίτων καὶ λοιπῶν ἀπάντων κτημάτων, τὸ οἰκεῖον ἀποκαθιστῶντες ποσόν, μετὰ τῶν ἄλλων ἀποκατεστήσαμεν τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεράγνου Παρθένου καὶ Θεομήτορος τῆς ἐπικεκλημένης Σπηλαιωτίσσης, τῆς ἐν τῷ κατεπανίφ Ποπολίας ἐν τῷ ὄρει τῷ καλουμένῳ τοῦ Τίμτζου, εἰς ἃ εὗρομεν ὅτι προκατεῖχεν δι' ἀπογραφικῶν παραδόσεων καὶ παλαιγενῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ δὴ καὶ διὰ θεῶν καὶ προσκυνητῶν προσταγμάτων οὕτως. μετόχιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὸν Ἄγιον Παντελεήμονα, τὸ διακεῖμενον πλησίον τοῦ Πλύακα, μετὰ καὶ τῆς περιοχῆς καὶ νομῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ, οἵτινες καὶ ἔχουσιν οὕτως· Γεώργιος ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς τῆς Παρβέας ἔχει Ζωήν, οἶκημα ἐν, ἀργὰ β', χοίρους δ', ὄνικα β', μελίσσια δ', ἄμπελον μοδιῶν δ', τέλος ὑπέρπυρον ἐν ἡμισυ ὁ Ῥωμανός, θυγατέρα Ἄνναν, γαμβρόν Τζερνάτην, οἶκημα, βόια, ἀργά, ἄμπελον εἰς τὸν Πάνακα, τέλος ὑπέρπυρον ἐν Λουκάνος τοῦ Ῥάπτου, οἶκημα, ζευγάριον· ἡ χήρα ἡ γυναῖκα τοῦ Μερζάνου ἦτοι τοῦ Ῥαπτοπούλου· ἡ χήρα τοῦ Δοραπραίνου· Μαρία χήρα ἡ τοῦ Πρεντιπάπου, θυγατέρα Ῥιμπίτζαν, ἐγγόνην Μαρίαν· ὁ εἰς τὴν Βομπλιτέαν Βασίλειος· Γεώργιος ἱερεὺς· Μιχαήλ ὁ τοῦ Ζαβεντικάνου, θυγατέρα Δομπράναν· Μανουήλ ὁ Ἀντίσηκος, γυναῖκα Καλὴν, υἱὸν Ῥώσσην, οἶκημα, ζευ-

1) См. Виз. Врем. V (1898), стр. 483 сл.

γαρία· Θεοδόσιος ὁ Σέρβος, υἱὸν Γεώργιον, θυγατέρα Ἄνναν, ὁ προσενηχθεὶς εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν παρὰ στρατιώτου τοῦ ἀπὸ τοῦ Μελενίκου¹⁾ τοῦ Ἑκατίδῃ χάριν προσενέξεως· Γεώργιος ὁ Χιανέσης ἔχει Ζωὴν, υἱὸν Μιχαήλ, ἀνεψιὰν Μαρίαν· Ῥωμανὸς ράπτῃς· Θεόδωρος τοῦ Πασχάλη, υἱὸν Ἰωάννην, θυγατέρα Ζωὴν, οἶκημα, βόια, ἀργά, αἰγίδα, τέλος ὑπέρπυρα δ' ἤμισυ· Κωνσταντῖνος δύτες, Εὐσταθίαν, θυγατέρα Εἰρήνην· ὁ Τοιώτινος ἔχει Στάγκαν, ἀδελφὸν Ὀμπην· Ῥόμπις ὁ τῆς Γρολέας, μητέρα Καλὴν, ἀδελφὴν Ζωὴν. ἔχει ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ αὐτούσια ιδιόκτητα ταῦτα, ἄμπελον μοδίων τριάκοντα καὶ γῆν ἣν καὶ προκατεῖχεν μοδίων δισχιλίων· μυλοτόπιον εἰς τὸν Πάναχα ἀπὸ προσενέξεως τοῦ Καλούδῃ ἐκείνου· ἡ πανήγυρις ἡ τελουμένη εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος, ἣν καὶ προκατεῖχεν εἰς ὑπέρπυρον ἓν, εἶπερ ἓνι ἐλεύθερος. ἕτερον μετόχιον εἰς τὸ χωρίον τὴν Βλαδεζιάνην τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Θεοδώρων, περιελθὼν αὐτῇ ἀπὸ προσενέξεως τοῦ ἀπὸ τῆς Δράμας Δημητρίου ἱερέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Νήφωνος, ἔχει ἄμπελον καὶ τοὺς παροίκους· Γεώργιος τοῦ Ῥεμιάκος, ἔχει Ἄνναν, καὶ ἀπὸ τῆς περιδορικῆς αὐτοῦ στάσεως μερίδα τρίτην· ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων Θεόδωρος ὁ Σεμιάκος υἱὸν Σταμάτιον, θυγατέρα Ζάρκαν, γαμβρὸν Στρεάντζου, ὑπέρπυρα δέκα. ὀφείλουσιν οὖν οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ κατέχειν καὶ νέμεσθαι καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφέρεισθαι πρόσοδον καὶ ἐκτενέστερον ἐν ταῖς θείαις δοξολογίαις ὑπερεύχεσθαι τοὺς κραταιοὺς καὶ ἁγίους ἡμῶν αὐθέντας καὶ βασιλεῖς. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα, καὶ συνήθως τῇ μολυβδίνῃ βούλλῃ πιστωθὲν ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν. μνηὶ Αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος ιδ'.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Λέων Γεώργιος στρατηγός, ὁ δομέστικος τῶν δυτικῶν θεμάτων: —

7.

Ἰωάννου τοῦ πρώτου τοῦ Ἁγίου Ὅρους ἀφιερωτικὸν πρὸς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον καὶ τὴν ἱεράν αὐτοῦ Λαύραν, τόπων εἰς τὸν Πλατὺν καὶ ἀλιευτικῶν στασιδίων.

Ἐπειδὴ ἡτήσω ἡμᾶς τὸν τόπον τὸν οὕτω λεγόμενον Πλατὺν²⁾, τὸν ὄντα καὶ διακείμενον εἰς τὸ τέλος τοῦ καθ' ἡμᾶς ὅρους πλησίον τοῦ Στελα-

1) Φαίνεται ὅτι παρὰ τῇ πόλει ταύτῃ ἔκειτο ἡ μονὴ αὕτη.

2) Οὕτω καὶ μέχρι σήμερον ὀνομάζεται οὗτος ὁ τόπος.

ρίου¹⁾ εἰς τὸ καλλιεργῆσαι, εἰ ἔστι σοι πρὸς δύναμιν, καὶ φιλοκαλῆσαι αὐτὸν εἰς ὅαν βουληθεῖς χρειαν, μετὰ χαρᾶς ἀποδεξάμεθα τὴν τσιαύτην σου αἵτησιν· καὶ δὴ ὡς μὲν εἰς τὸ κοινὸν μηδεμίαν ὄνησιν παρέχων ὁ τόπος ἐκεῖνος, ἀλλὰ ἀργὸς καὶ ἀνωφελὴς διατελῶν, εἰς δὲ σὴν ἀποδοχὴν καὶ θεραπείαν τοῦ εἰρημένου μοναχοῦ Ἀθανασίου καὶ πνευματικοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ τυγχάνει ἡ ὑμετέρα κατάνευσις καὶ ὑπακοή, ἐξασφαλιζόμεθα ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἔχειν σε καὶ τὴν κατὰ σὲ Λαύραν καὶ τοὺς σοὺς διαδόχους τὴν δεσποτείαν καὶ ἐξουσίαν τοῦ εἰρημένου τόπου μετὰ τῶν ἀλειτουργικῶν στασιδίων· πλὴν ὁ τόπος μενέτω καθὼς ἔστι περιωρισμένη ἡ ὁμαλία αὐτοῦ πᾶσα καὶ μόνη εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας χρόνους, μὴ μέντοι περαιτέρω προβῆναι τῆς εἰρημένης ὁμαλίας, μήτε ἐπὶ τοὺς βουνοὺς μήτε ἐπὶ τὰ προσορεινά, ἐν οἷς τῶν παροίκων ἡμῶν νέμονται τὰ κτήνη· καὶ μήτε μὴν εἰς κοσμικὸν πρόσωπον ἢ ἐκκλησιαστικὸν ἐξεῖναι παραπέμπειν σε ἢ τοὺς σοὺς διαδόχους, ἢ ἄλλον τινὰ τοῦ κατὰ σὲ μέρους τὴν εἰρημένην τοποθεσίαν, ἢ τὰ στασιδία, ὡς ὑπὸ τὰ δίκαια καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ καθ' ἡμᾶς ὅρους ὑπάρχουσιν· ἀλλ' εἶναι αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσποτείαν σου τε καὶ τῆς κατὰ σὲ Λαύρας, παρὰ μηδενὸς τῶν ἀπάντων εἴτε μοναχῶν εἴτε κοσμικῶν περικοπτομένων ὑμῶν· καὶ ἐπεὶ κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχῆθεν παραδοθέντα τῷ καθ' ἡμᾶς ὄρει, τοῦ μὴ ἐξεῖναι τινα ἢ μέγαν ἢ μικρὸν ἢ ἀξιόλογον ἢ εὐτελεὲς πρόσωπον ἄνευ ἐρωτήσεως καὶ ἐπιτροπῆς τοῦ κοινοῦ συστήματος τοῦ πρώτου καὶ τῶν ἡγουμένων ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ καλλιεργῆσαι νεωστὶ τόπον ἢ καὶ ἀγοράσαι παρὰ τινος, ἐφύλαξας τὸν τοιοῦτον θεσμὸν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ νῦν, δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ δι' ἕτερα πολλὰ, ἅπερ εἰς σύστασιν καὶ ἐπικουρίαν ἡγωνίσω τῆς Μέσης καὶ τοῦ Κοινοῦ, χάριν σοὶ ὁμολογοῦμεν ἐπὶ τῇ τοῦ τοιοῦτου τόπου ἀξιώσει καὶ ὡς εἰληφότες λογιζόμεθά τι παρὰ σου μᾶλλον ἢ παρασχόντες· καὶ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατρέπειν τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐγγραφὸν ἀσφάλειαν, οὔτε ἡμεῖς αὐτοί, οὔτε οἱ μεθ' ἡμᾶς διάδοχοι ἡμῶν. εἰ δέ τις φωραθῇ, ἢ ἐξ ἡμῶν ἢ τῶν διαδόχων ἡμῶν, πειρώμενος παρασαλεῦσαι ἢ ἐνοχλῆσαι περὶ τοῦ τοιοῦτου τόπου ἢ σὲ ἢ τὸ κατὰ σὲ μέρος, ἐχέτω τὴν κατάραν τῶν ἀγίων πατέρων καὶ μηδόλως ἀκούεσθω οὔτε παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἢ παρὰ τοῦ πολιτικοῦ νόμου, ἀλλὰ διωχθήτω ἐκ παντὸς κριτηρίου ὡς παραβάτης καὶ ἄνομος, εἰδ' οὕτως ἰσχυράν καὶ βεβαίαν εἶναι τὴν παροῦσαν ἐγγραφὸν καὶ ἐνυπόγραφον ἀσφάλειαν. ἐγράφη διὰ χειρὸς Συμεῶν μοναχοῦ, μαθητοῦ τοῦ Φιλοσόφου· μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ε', ἔτους ςφ' (= 991).

† Ἰωάννης μοναχὸς ὁ πρῶτος οἰκεία χειρὶ ὑπεσημηνάμην.

1) Ὁμοίως σφίζει τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν, ἔνθα καὶ ἀσφαλῆς ὑπάρχει λιμήν.

+ Νικηφόρος μοναχός καὶ πρεσβύτερος οἰκεία χειρὶ ὑπεσημηνάμην.

+ Ἰωάννης μοναχός πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τοῦ Ξηροκάστρου οἰκεία χειρὶ ὑπεσημηνάμην.

+ Παῦλος μοναχός καὶ ἡγούμενος τοῦ Ξηροποτάμου τῇ οἰκεία χειρὶ ὑπεσημηνάμην τὸν τίμιον σταυρόν, τὸ δὲ ὕφος διὰ χειρὸς Ἀντωνίου μοναχοῦ τοῦ Κάτζαρη.

+ Ἀντώνιος μοναχός καὶ ἡγούμενος τοῦ Κάτζαρη.

+ Βασίλειος μοναχός καὶ ἡγούμενος.

+ Διονύσιος μοναχός.

+ Δωρόθεος μοναχός.

+ Ξενοφῶν μοναχός καὶ πρεσβύτερος.

+ Ἰωάννης μοναχός τοῦ Λουτρακίου.

+ Δαμιανός μοναχός.

+ Συμεὼν μοναχός καὶ ἡγούμενος.

+ Νικηφόρος μοναχός πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος ὁ Φαλακρός.

+ Ἀρσένιος μοναχός καὶ οἰκονόμος.

8.

Τοῦ πρώτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους δωρητήριον πρὸς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τόπων τινῶν.

Ἰωάννης μοναχός ὁ πρῶτος καὶ οἱ λοιποὶ καθηγούμενοι τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγίου ὄρους τοῦ Ἀθωνος τὴν παροῦσαν ἐγγράφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀσφάλειαν ποιούμεν ἐκουσίᾳ ἡμῶν τῇ γνώμῃ καὶ σὺν προθυμίᾳ πολλῇ καὶ ὀλοφύχῃ προθέσει ἀπὸ κοινῆς συμβουλίας καὶ καταθέσεως πρὸς σὲ Ἀθανάσιον μοναχόν τὸν πνευματικὸν ἡμῶν ἀδελφόν καὶ καθηγούμενον τῆς βασιλικῆς Λαύρας τῶν Μελανῶν¹⁾ ἐπὶ ὑποθέσει τοιαύτῃ. ἐπειδὴ ἤτῃσω ἡμᾶς τὸν τόπον τὸν οὕτω λεγόμενον Πλατύν, τὸν ὄντα καὶ διακείμενον εἰς τὸ τέλος τοῦ καθ' ἡμᾶς ὄρους πλησίον τοῦ Στυλαρίου, εἰς τὸ καλλιεργῆσαι, εἰ ἔστι σοι πρὸς δύναμιν, καὶ φιλοκαλῆσαι αὐτόν εἰς οἶαν βουλευθείης χρείαν, ὡσαύτως ἤτῃσω καὶ τὰ ἁλιστόπια τοῦ τε αὐτοῦ τοῦ Πλατέως καὶ τὰ τοῦ Πείθου καὶ τοῦ Κάσπακος, ἃ εἰσὶ τῆς δεσποτείας τοῦ πρωτάτου, σὺν τούτοις ἤτῃσω καὶ βεβαιῶσαι αὐτὰ διὰ γράμματος τῆς καθ' ἡμᾶς συναΐξεως,

1) Ἡ τοποθεσία, ἐν ἣ ἰδρύθη ἡ Λαύρα ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκαλεῖτο «Μελανά».

ἤδη μετὰ χαρᾶς ἀποδεξάμεθα τὴν τοιαύτην σου ἀξίωσιν, καὶ ἐξασφαλιζόμεθα ἀπὸ τῆς σήμερον..... (καὶ τὰ λοιπά, ὡς τὸ ἄνωτέρω)· μηνὶ Αὐγούστῳ, ςφα' (= 993).

+ Ἰωάννης μοναχὸς ὁ πρῶτος τοῦ Ἁγίου Ὁρους ὑπεσημηνάμεν.

+ Ἰωάννης μοναχὸς ὁ πρεσβύτερος.

(Ὁμοίως καὶ οἱ λοιποί, ὡς ἄνω).

9.

Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου πρώτου περὶ τῆς μονῆς Μονοξυλίου¹⁾.

Ἰωάννης μοναχὸς καὶ πρῶτος καὶ οἱ λοιποὶ καθηγούμενοι τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγίου Ὁρους τὴν παροῦσαν ἐγγραφὸν καὶ ἐνυπόγραφον ἀσφάλειαν ποιοῦμεν ἐκουσίᾳ ἡμῶν γνώμῃ καὶ σὺν προθυμίᾳ καὶ ὀλοφύχῳ ἡμῶν προθέσει ἀπὸ κοινῆς συμβουλίας καὶ καταθέσεως πρὸς σὲ Ἀθανάσιον μοναχὸν τὸν πνευματικὸν ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ καθηγούμενον τῆς Μεγάλης Λαύρας τῶν Μελανῶν ἐπὶ ὑποθέσει τοιαύτῃ. ἐπειδὴ ἡτήσω ἡμᾶς τὴν μονὴν τοῦ Μονοξυλίου²⁾ ἔρημον οὔσαν καὶ ἄπορον παντελῶς εἰς τὸ καλλιεργῆσαι, εἰ ἔστι σοι πρὸς δύναμιν, καὶ φιλοκαλῆσαι αὐτὴν εἰς οἶαν βουληθεῖς χρεῖαν, μετὰ χαρᾶς ἀποδεξάμεθα τὴν τοιαύτην σου ἀξίωσιν, ἐπεὶ ὀρώμεν ὅτι καὶ τὸν τόπον τοῦ Πλατέως, ὃν ἡτήσω πρὸ ὀλίγων ἐνιαυτῶν, ἐφιλοκάλησας αὐτὸν καὶ ἀνήγειρας κελλία ἐν αὐτῷ. διὰ τοι τοῦτο ἐξασφαλιζόμεθα ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν ἔχειν σὲ καὶ τὴν κατὰ σὲ Λαύραν καὶ τοὺς σοὺς διαδόχους τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσποτείαν τῆς εἰρημένης μονῆς μετὰ καὶ τὴν περιοχὴν αὐτῆς εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, καὶ μῆτε μὴν εἰς ἐκκλησιαστικὸν ἢ ἀλλαχοῦ ἐξεῖναι παραπέμπειν σε ἢ τοὺς σοὺς διαδόχους ἢ ἄλλον τινὰ τοῦ κατὰ σὲ μέρους τὴν εἰρημένην μονὴν, ὡς ὑπὸ τὰ δίκαια καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγίου Ὁρους ὑπάρχουσαν, ἀλλ' εἶναι αὐτὴν ὑπὸ τὴν σὴν ἐξουσίαν καὶ δεσποτείαν σοῦ τε καὶ τῆς κατὰ σὲ Λαύρας, παρὰ μηδενὸς τῶν ἀπάντων εἴτε μοναχῶν εἴτε κοσμικῶν περικοπτομένων ἡμῶν· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχῆθεν παραδοθέντα τῷ καθ' ἡμᾶς Ἀγίῳ Ὁρει μὴ ἐξεῖναι τινα ἢ μέγαν ἢ μικρὸν ἢ ἀξιόλογον ἢ εὐτελὲς πρόσωπον ἄνευ ἐρωτήσεως καὶ προτροπῆς τοῦ κοινοῦ

1) Nūn μετόχιον, ἐν ᾧ ἀμπελῶνες ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς μονῆς τοῦ Διονυσίου.

2) Κειμένην εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

συστήματος τοῦ πρώτου καὶ τῶν ἡγουμένων ἐπιλάβεσθαι καὶ καλλιεργῆσαι νεωστὶ τόπον ἢ καὶ ἀγοράσαι παρὰ τινος, ἐφύλαξας τὸν τοιοῦτον θεσμόν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ νῦν, διὰ τοῦτο καὶ δι' ἕτερα πολλά, ἅπερ εἰς σύστασιν καὶ ἐπικουρίαν ἡγωνίσω τοῦ Κοινοῦ, χάριν σοὶ ὁμολογοῦμεν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ εἰρημένῃ καὶ παντελῶς ἡφανισμένη μονῇ [καὶ] ἀξιώσει καὶ ὡς εἰληφότες λογιζόμεθά τι παρὰ σοῦ μᾶλλον ἢ παρασχόντες, καὶ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ ἀνατρέπειν τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐγγραφὸν ἀσφάλειαν, οὔτε ἡμεῖς αὐτοί, οὔτε οἱ μεθ' ἡμᾶς διάδοχοι ἡμῶν. εἰ δέ τις φωραθῇ ἢ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν ἢ τῶν διαδόχων ἡμῶν πειρώμενος παρασαλεῦσαι ἢ ἐνοχλῆσαι περὶ τῆς τοιαύτης μονῆς ἢ σὲ ἢ τὸ κατὰ σὲ μέρος, ἐχέτω τὴν κατάραν τῶν ἀγίων πατέρων καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων, καὶ μηδόλως ἀκουέσθω εἴτε παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, παρὰ τοῦ πολιτικοῦ νόμου, ἀλλὰ διωχθῇτω ἐκ παντός κριτηρίου ὡς παραβάτης καὶ ἄνομος, εἰδ' οὕτως ἰσχυρὰν εἶναι τὴν παροῦσαν ἐγγραφὸν καὶ ἐνυπόγραφον ἀσφάλειαν. μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ἑ', ἔτους ςϡη' (999).

+ Ἰωάννης ὁ πρῶτος τοῦ Ἀγίου Ὅρους.

+ Ἰωάννης μοναχὸς ὁ Ἰβηρ.

+ Ἰωάννης μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Ξηροκάστρου.

+ Εὐθύμιος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῆς Στροβηλαίας.

+ Παῦλος μοναχὸς ἡγούμενος Ξηροποτάμου.

+ Ἀντώνιος μοναχὸς ἡγούμενος τοῦ Κάτζαρη.

+ Βασίλειος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Ἀγίου Θεοδοσίου.

+ Δωρόθεος μοναχὸς πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τοῦ Λουτρακίου.

+ Ξενοφὼν μοναχὸς πρεσβύτερος ἡγούμενος τοῦ Καλύκα.

+ Ἰωάννης μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Ἀκινδύνου.

+ Ἰωὴλ μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Τριγαλαῶ.

+ Νικηφόρος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Σικελοῦ.

+ Βαρθολομαῖος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Φαλακροῦ.

+ Νίκων μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Συγοῦ.

+ Θεοδόσιος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Καμηλαυκαῶ.

+ Ἰωαννίκιος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ Νεακίτου.

+ Συμεὼν μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Βερροιώτου.

+ Ἀνθιμος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

+ Ἀρσένιος μοναχὸς καὶ οἰκόνομος Καρυῶν.

10.

Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Καλαφάτου ¹⁾).

Ἰάκωβος
μοναχός πρεσβύτερος.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἰάκωβος μοναχός καὶ πρεσβύτερος, ὁ ἐπιλεγόμενος τοῦ Καλαφάτου, ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἰδιοχείρως ποιήσας, τίθημι καὶ ποιῶ ἐκουσίᾳ μου τῇ γνώμῃ καὶ αὐτοπροαιρέτῳ βουλῇ καὶ δίχᾳ παντὸς δόλου καὶ περινοίας καὶ ἐξ ἀνάγκης τινός, μᾶλλον δὲ σὺν πάσῃ προθυμίᾳ, ἐρρωμένον δὲ ἔχων τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, καὶ ἀφορῶν πρὸς τὸ ἄδηλον τοῦ θανάτου, καὶ ἔχων μεγάλην ἀπορίαν καὶ ἀδυναμίαν, τούτου ἕνεκα ἀξίῳ καὶ παρακαλῶ σὲ τὸν εἰρημένον κϋρ Ἀθανάσιον μοναχὸν καὶ πρεσβύτερον καὶ καθηγούμενον τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἀναλαβέσθαι με μετὰ τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἀποκτηθέντων κινητῶν καὶ ἀκινήτων. σὺ δὲ ἤξαι τῇ τοιαύτῃ βουλῇ μου ἠθέλησας τοῦτο ποιῆσαι, καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἣτις ἔστι Σεπτέμβριος μῆν, ἀποδίδωμί σοι εἴ τι μετὰ θεοῦ ἔτι ἐκτῆσάμην μετὰ πολλοῦ κόπου ἰδρωτός ἀπὸ τε ἀμπελώνων, ἐλαιῶν, δένδρων καρπίμων καὶ ἀκάρπων, καθὼς ἡ διακράτησις τῶν χαρτῶν δικαιοματίων περιέχουσιν, τοῦ ἔχειν αὐτὰ ἡ ἁγία Λαύρα, καὶ ζῶν μὲν ἔχω τὴν ἀνάπαυσίν μου, ὅπου ἂν ἀναπαύωμαι, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν μου μνημονεύομαι καθὼς τύπος καὶ ὑπόγραμμός ἐστι τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου· ὁμοίως καὶ Κοσμᾶς μοναχός καὶ Δαμιανός μοναχός, Βασίλειος μοναχός, Νεῖλος μοναχός καὶ Ἐφραίμ μοναχός. ἵνα δὲ ἐκτελῇται ἡ ἐορτὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ἐπὶ τούτῳ γὰρ δέδωκα πάντα, ὡς εἴρηται, ἡγουν ἀπὸ εἰκόνων, βιβλίων, χαλκωμάτων, σιδηρικῶν, οἷα καὶ ὅσα εἰσὶ καὶ λέγονται οἰκιακά καὶ ὅ τι ἐστί, τοῦ εἶναι με μέχρι ζωῆς μου ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀναπαύσει, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν μου μνημονεύομαι, ὡς πολλὰ κοπιάσας καὶ ὡς ἐδιορισάμην. τὸν δὲ μοναχὸν Θεόδωρον καὶ πρεσβύτερον, ὁ τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς μου ἕνεκα σωτηρίας, τὸν τοιοῦτον προσεδόκουν τοῦ ἀναπαῦσαί με, καὶ κατέλειπον αὐτῷ ἔγγραφον τῆς ἡγουμενείας μου· ὁ τοιοῦτος δὲ μὴ θελήσας καὶ ἀποδυσπετήσας οὐκ ἠθέλησε τοῦ ἀναπαῦσαί με καὶ εἶναι μετ' ἐμοῦ καὶ ὑπεχώρησε. ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ ἐντολὴν ἐμήνυσα τὸν τοιοῦτον

1) Ἐκεῖτο παρὰ τὴν Κομίτζαν καὶ τὴν μεγάλην Βίγλαν.

πολλάκις καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὑπακοῦσαι ἡμᾶς, οὐδὲ καὶ τοῦ ἐλθεῖν καὶ ἰδεῖν με ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ μου, καὶ ἐγὼ ἀναγκασθεὶς ἐπρονοησάμην τὰ ἑαυτοῦ ὡς ὁ Θεὸς ἠθέλεν, καὶ ἐνώπιον τῶν εὐρεθέντων ἀδελφῶν ἐδικαίωσα καὶ τὸ πρωτότυπον τῆς διατυπώσεώς μου, εἴ τι ἂν εὐρίσκηται ἀπὸ γένους μου, εἴτε διατύπωσίς μου, εἴτε χαριστική μου, εἴτε ἄλλο τι ἢ δίκαιον ἢ ἀδικον, ἵνα μὴ εἰσακούηται, ἀλλ' εἶναι ἡ παροῦσα μου αὕτη χαριστική βεβαία καὶ ἀμετάτρεπτος, μὴ ἔχοντος ἐξουσίαν τινὸς περὶ τούτου τὸ διαπράξασθαι. ἀλλ' ἐὰν πρὸς ἀνατροπὴν χωρήσῃ τοῦ παρ' ἐμοῦ γενομένου ἰδιοχείρου, ἵνα ἔχῃ τὴν ἀρὰν τῶν τιῇ ἀγίων Θεοφόρων πατέρων, καὶ εἴ τι ἂν λέγῃ ἵνα μὴ εἰσακουσθῇ, μήτε πάλιν ὁ ῥηθεὶς Ἰάκωβος μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος μετὰ μέλος γένωμαι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ δωρεᾷ. εἰ δὲ βουλῇ τὸ τοιοῦτον διαπράξασθαι σὺν αὐτοῖς ἀλλότριος εἰμὶ τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν, ὡς παραβάτης τοῦ ἰδιοχείρου μου, ἐπισπώμενος καὶ τὴν ἀρὰν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἰδίᾳ μου θελήσει καὶ ἰδιοχείρῳ ὑπέταξα τὸν τίμιον σταυρόν, τὸ δὲ ὕφος τοῦ ὀνόματος μου προτροπῇ μου ἀρεσθεὶς ἐγράφη διὰ χειρὸς μοναχοῦ Θεοδώρου ἀπὸ τῆς Λαύρας, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος δ', ἔτους ς'φοδ' (= 1065), ἐνώπιον τῶν ὑπογραψάντων μαρτύρων.

(Σίγνον) Θεοκτίστου τοῦ Ῥοδαβίτου.

(Ὁμοίως) Θεοδώρου μοναχοῦ τοῦ Ὀτιβιβίτου.

(Ὁμοίως) Ἰγνατίου μοναχοῦ τοῦ Σκαιθρία.

(Ὁμοίως) Νικολάου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου, μαθητοῦ τοῦ πρεσβυτέρου Δρόμου (?).

(Ὁμοίως) Νικολάου μοναχοῦ καὶ ἡγουμένου τῶν Ἠσυχαστῶν.

11.

Ἔτερον ἔγγραφον περὶ τῆς αὐτῆς μονῆς τοῦ Καλαφάτου¹⁾.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Δαμιανὸς μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Καλαφάτου, ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν ἰδιοχείρως πῆξας, ἀσφαλίζομαι διὰ τοῦ παρόντος μου οἰκειοθελοῦς γράμματος πρὸς σέ κϋρ Ἰάκωβον μοναχὸν τὸν προεστῶτα τῆς σεβασμίας καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς μεγάλῃς Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ διὰ σοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἁγία Λαύρα ἀδελφούς καὶ πατέρας ἐπὶ ὑπο-

1) Langlois, Le Mont Athos. Archives de Lavra.

θέσει τοιαύτη. ἐπειδὴ περ εἰς ἀδυναμίαν τελείαν κατήντησα καὶ οὐκ ἰσχύω μεριμνᾶν καὶ ἀντέχεσθαι τῆς μονῆς, καὶ ἀμοιρῶ ἀνθρώπου τοῦ δυναμένου μεριμνᾶν καὶ ἀντέχεσθαι τῆς μονῆς καὶ προίστασθαι τῆς ἐκκλησίας, καὶ πολλὰ διασκεψάμενος καὶ οὐχ εὖρον, εὖρον δὲ σὲ τὸν προειρημένον κῦρ Ἰάκωβον μοναχὸν καὶ καθηγούμενον τῆς σεβασμίας καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς μεγάλης Λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ πάντας τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἁγία Λαύρα ἀδελφούς καὶ πατέρας δυναμένους μεριμνᾶν καὶ ἀντιποιεῖσθαι τοῦ μοναστηρίου, ἐμὲ δὲ ἄγειν ὡς πνευματικόν σου υἱὸν καὶ ἀναπαύειν ἐν πάσῃ ἀδείᾳ, μὴ λυπῶν με ἐν τινι. καὶ δὴ ἀπ' ἐντεῦθεν ἤδη ἀποδίδωμί σοι ταύτην τὴν μονὴν ὁλοκλήρως, τοῦ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ θέλησιν καὶ δεσποτείαν τῆς Λαύρας μετὰ πάντων τῶν πραγμάτων κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων καὶ τοῦ περιορισμοῦ αὐτῆς, κτίζειν, φυτεύειν, καλλιεργεῖν ὡς βούλεσθε, μὴ περικοπτομένων μήτε παρ' ἐμοῦ, μήτε παρ' ἄλλου τινός· εἰ δέ τις εὐρεθείη καὶ τολμήσῃ ποτὲ καιρῷ καὶ βουλῇ θεῇ καταλύσαι ταύτην μου τὴν πρᾶξιν, ἐχέτω τὴν ὀργὴν καὶ τὸ ἀνάθεμα τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιῦ τριάδος καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τὴν κατάραν τῶν ἁγίων τιμίων Θεοφόρων πατέρων καὶ πάντων τῶν ἁγίων· εἰδ' οὕτως ἀποπεμπέσθω ἀπὸ παντὸς δικαστηρίου, τοῦ τε ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πολιτικοῦ· εἰ δὲ συμβῇ καὶ οὐκ ἀναπαύομαι, ἵνα μοὶ δίδωται σιτηρέσιον σίτου μοδιῶν ἰβ' καὶ οἴνου μέτρα μ', ὄσπρια μοδιῶν γ', ἔλαιον λίτρας ἰβ', μέλι γαρικόν α', κηρίον λίτρας δ', καὶ μετὰ θάνατόν μου μνημονεύοντές με ὡς πολλὰ κοπιάσαντα. καθορκῶ δὲ ὑμᾶς εἰς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τοῦ μηδέποτε ἀποσπασθῆναι τὴν τοιαύτην μονὴν ἀπὸ τῆς Λαύρας, ὡς ἔφημεν. ὁ δὲ περιορισμὸς τοῦ τόπου, ὃν κέκτηται ἡ τοιαύτη μονή, ἔχει οὕτως. ἄρχεται ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ τὸν ποταμὸν τὸν κατερχόμενον ἀπὸ τὴν Κομιώτισσαν, καὶ ἀνέρχεται μέσον εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἐξερχομένην ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος, περιορίζων ἐντὸς τὸ Δαιμονολίβαδον, εἴτα στρέφεται κατὰ ἀνατολὰς κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ ἀνέρχεται ἕως εἰς τὴν ῥάχην, κακέϊδεν κλίνει πρὸς τὸ βόρειον μέρος, κρατεῖ τὴν ῥάχην καὶ διέρχεται τὸ Παλαιόκαστρον καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὴν θάλασσαν, μεθ' ἧς στρέφεται δυτικά, κρατεῖ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἀκουμβίζει ὅθεν ἤρξατο, ἥτοι εἰς τὸν ποταμόν· ἕτερον τμήμα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, τὸ καλούμενον Καληβάδιον, ἀνάμεσα τοὺς δύο ποταμούς, ὅσον ἂν περιορίζεται ὑπὸ δύο ποταμῶν, ἀπὸ θαλάσσης ἕως εἰς τὴν μίξιν τῶν δύο ποταμῶν. ἔχειν μὲ δὲ ἐξουσίαν ἐὰν λαμβάνω τὰ σιτηρέσια τοῦ καθέξεσθαι εἰς τὴν μονὴν καὶ μὴ ἀναχωρεῖν ἀλλαχοῦ. ἐγράφη τὸ παρὸν ἐκδοτήριον χειρὶ Κυρίλλου μοναχοῦ μονῆς τοῦ Ἀκινδύνου, ἔτους ςχί' (= $\frac{1101}{1102}$), Ἰνδικτιῶνος α', ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πανοσιωτάτου πρώτου καὶ τῶν ὑπογραψάντων μαρτύρων.

- + Ὁ πρῶτος τοῦ Ἀγίου Ὁρους Κοσμᾶς μοναχὸς ὑπέγραψα.
- + Νικηφόρος μοναχὸς τοῦ Ζυγοῦ ὑπέγραψα.
- + Λουκᾶς μοναχὸς ὁ τῆς Στροβηλαίας ὑπέγραψα.
- + Δαβίδ μοναχὸς τοῦ Καλλύκα.
- + Γαβριήλ μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος τοῦ Ἀγίου Θεοδοσίου.
- + Ἰωαννίκιος μοναχὸς τῆς Χριομιτίσσης.
- + Κοσμᾶς μοναχὸς τοῦ Ἀγίου Φιλίππου.
- + Ἀναστάσιος μοναχὸς τοῦ Στεφανίτζη.
- + Ἰωάσαφ μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος τοῦ Σχορπίου.
- + Λουκᾶς μοναχός.
- + Δαμιανὸς μοναχός.
- + Διονύσιος μοναχός.

12.

Ἀφιέρωσις τοπίου τινὸς τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου πρὸς
τὴν μονὴν τῆς Στροβηλαίας.

Σίγνον βριήλ	Γα- μοναχοῦ.
-----------------	-----------------

Σίγνον τίου	Ἰγνα- μοναχοῦ.
----------------	-------------------

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡμεῖς οἱ εὐτελεῖς μοναχοὶ ὁ τε Γαβριήλ καὶ Ἰγνάτιος, οἱ ἡγούμενοι μοναστηρίων τοῦ κυρίου Νικολάου τοῦ ἡσυχαστοῦ, οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοποιούς σταυρούς ἰδιοχείρως ποιήσαντες, ποιούμεν τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπλὴν δωρεάν οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ δόλου ἢ ραδιουργίας ἢ φάκτου ἀγνοίας ἢ ἄλλοις τισὶ τῶν νόμων καὶ τοῖς κανόσι ἀποτετραμμένων, μᾶλλον μὲν οὖν σὺν προθυμίᾳ καὶ καλῇ προαιρέσει, καὶ ἀποχαριζόμεθα πρὸς σὲ τὸν μοναχὸν καὶ ἡγούμενον κυρ Ἰάκωβον τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς λεγομένης Στροβηλαίας καὶ πρὸς τὴν κατὰ σὲ ἅπασαν μονὴν καὶ τοὺς σοὺς πάντας διαδόχους καὶ παντοίους διακατόχους, τοπίον τοῦ ποιῆσαι σε κελλία ἐκ τοῦ τόπου ὄνπερ ἐδωρήσαντο οἱ γέροντες τῷ μακαρίτῃ ἡμῶν ἡγουμένῳ κυρῷ Νικολάῳ, ἀποχωρίσαντες τὸ τοιοῦτον τοπίον οὕτως. ἀπὸ τὸ κάταντες τοῦ καδίσματος τοῦ κελλίου καὶ ἕως ἄντικρυς τοῦ Πισσοῦ τοῦ τῆς Μέσειως ὁσπητίου, εἰς δὲ τὸ κατωτέρω μέρος κάτωθεν μικρὸν τῆς ἀπιδέας ἕως τοῦ ἀμπελῶνος, ἢ ἡ εἰσόδος καὶ ἐξόδος κοινὴ, τοῦ ἔχειν σε αὐτὸ τὸ ῥηθὲν τοπίον κυρίως καὶ αὐθεντικῶς, εἰδικῶς καὶ μονομερῶς, εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας χρόνους. εἰ δὲ ποτε καιρῷ ἢ

χρόνῳ χωρήσει τις ἐκ τοῦ μέρους ἡμῶν ἀνατρέψαι τὸ τοιοῦτον παρ' ἡμῶν καλῶς γεγονός, ἔστω ξένος καὶ ἀλλότριος τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, κληρονομῶν καὶ τὴν ἀρὰν τῶν τιῇ πατέρων, μὴ ἀκουόμενος παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων, ὡς αὐτοπροαιρέτως καὶ οἰκειο-
 θελῶς γεγονός. ἐγράφη ἡ παροῦσα ἀπλῇ δωρεᾷ βουλῇ μὲν καὶ προτροπῇ ἡμῶν, χειρὶ δὲ Ἀντωνίου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπο-
 γραφάντων μαρτύρων. μηνὶ Δεκεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ιδ', ἔτους ςφλθ' (= 1030).

+ Μιχαὴλ μοναχὸς καὶ πρῶτος.

+ Νικηφόρος μοναχὸς ὁ τῆς Λαύρας.

+ Δανιὴλ μοναχὸς ὁ τοῦ Δοχειαρίου.

+ Ἐπιφάνιος μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος τοῦ Σκαμανδρινοῦ.

+ Ἀντώνιος ὁ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

+ Ἡσαΐας μοναχὸς ὁ τῆς Χρωμιτιώσεως.

+ Εὐστράτιος μοναχὸς πάρειμι ἐπὶ τῇ φανερᾷ χαριστικῇ καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν μὲν σταυρὸν οἰκεία χειρὶ, τὸ δὲ ὕφος τῇ προτροπῇ τῇ ἐμῇ διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ.

13.

Ἐγκατάστασις ἡγουμένου ἐν τῇ μονῇ τῶν Ῥουδάβων.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον μῆνα τῆς ἐνισταμένης τρίτης ἰνδικτιῶνος ἐν ἔτει ςσμγ' καθολικῆς συνάξεως γενομένης τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Πάσχα, καὶ πάντων τῶν ἡγουμένων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναθροισθέντων, ὑπέμνησεν ὁ πνευματικὸς ἡμῶν πατὴρ καὶ πρῶτος κῦρ Θεόκτιστος καὶ ὁ κῦρ Νήφων ὁ τοῦ Ζυγοῦ, ὡς ὅτι ἐπίτροποι κατε-
 λείφθημεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῶν Ῥουδάβων παρὰ Νικο-
 λάου μοναχοῦ τοῦ Λαρδίτζη, ὃς καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν διαζώσεως φωνῆς ἵνα προνοηθῶμεν τὸ αὐτοῦ μοναστήριον. καὶ δὴ μετὰ θεὸν εὖρομεν τὸν
 μοναχὸν Βασίλειον τὸν πρεσβύτερον ἱκανὸν ὄντα, καὶ τῇ βουλῇ καὶ γνώμῃ
 πάντων τῶν ἡγουμένων προβαλλόμεθα σὲ τὸν προρρηθέντα μοναχὸν καὶ
 πρεσβύτερον εἰς τὸ τοιοῦτον μοναστήριον ἐπὶ φιλοκαλίᾳ καὶ ἀνακτῆσει πρὸς
 μνημόσυνον τοῦ ἀποιχομένου μοναχοῦ Νικολάου, τοῦ δεσπόζειν σὲ αὐτὸ
 κυρίως καὶ αὐθεντῶς εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, ὁ δὲ
 μοναχὸς Γεράσιμος καὶ ἀνεψιὸς αὐτοῦ εἶναι μετὰ σοῦ ἐν τῇ σῇ ὑποταγῇ,
 ὑποτασσόμενος τῇ βουλῇ καὶ τῷ λόγῳ σου. καὶ ἐὰν καλῶς δουλεύσῃ καὶ

ἀναπαύσῃ σε μετὰ πάσης ὑπακοῆς μέχρι τέλους ζωῆς σου, καὶ γένηται ἱκανὸς τοῦ ἀναδέξασθαι τὴν ἡγουμένην, ἵνα καταλιμπάνῃς αὐτὸν ἡγούμενον εἰς τὴν τοιαύτην μονήν· εἰ δέ, ὅπερ καὶ ἀπευχόμεθα, οὐ γένηται χρηστός, ἵνα ποιῇς ἡγούμενον ἕτερον, ὃν ἂν θέλῃς καὶ βούλεσαι· ἀλλὰ καὶ σὲ πάλιν ἐπιδείκνυσθαι εἰς αὐτὸν τὸν μοναχὸν Γεράσιμον σπλαγχνὰ πατρικὰ καὶ μὴ κατὰ πάθος ἢ ἄλλον τινὰ τρόπον κακώσης αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ ἐντολήν καὶ τὸ φύσει δίκαιον ἐπιμελεῖσθαι αὐτοῦ, ἐπεὶ καὶ λόγον μέλλομεν δοῦναι τῷ Θεῷ, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον. ταῦτα ἐκρίθη καὶ ἐβεβαιώθη παρ' ἡμῶν πάντων. διὸ καὶ πρὸς περισσοτέραν βεβαιώσιν σου καὶ ἀσφάλειαν ἐποιήσαμεν σοι τὸ παρὸν ὑπόμνημα, γραφὲν διὰ χειρὸς Ἰακώβου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τῇ προγεγραμμένῃ (=1033).

+ Θεόκτιστος μοναχὸς ὁ πρῶτος.

+ Κώνων μοναχὸς καὶ καθηγούμενος τῆς Μεγάλῃς Λαύρας.

+ Γεώργιος μοναχὸς ὁ Ἰβηρ.

+ Δανιὴλ μοναχὸς ὁ τοῦ Δοχειαρίου.

+ Νικηφόρος μοναχὸς τοῦ Ζυγοῦ.

+ Γεράσιμος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Σικελοῦ.

+ Ἀθανάσιος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Βατοπαιδίου.

+ Ἀντώνιος ὁ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

+ Εὐθύμιος μοναχὸς τοῦ Ἁγίου Σάββα.

+ Παῦλος μοναχὸς μονῆς τοῦ Μυλωνᾶ.

+ Ἡλίας μοναχὸς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου.

+ Ἰλαρίων μοναχὸς μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου.

+ Ἰάκωβος μοναχὸς μονῆς τοῦ Ἁγίου Ὑπατίου.

+ Θεόδωρος μοναχὸς δοῦλος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ξενοφώντος.

+ Θεόδωρος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ Ξηροκάστρου.

+ Γεράσιμος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

+ Ἡσαΐας μοναχὸς καὶ ἡγούμενος μονῆς τῆς Ἀρχοντίσσης Χρωμιτιώσσης.

+ Μιχαὴλ μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

+ Δαβίδ μοναχὸς καὶ ἡγούμενος μονῆς τῶν Ῥουδάβων.

Ἀλέξανδρος Ε. Λαυριώτης.